

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 17Cpr/3/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414214416
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414214416.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v právnej veci navrhovateľa: E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. č. XX, právne zastúpený: JUDr. Jaroslav Bódiš, advokát, AK so sídlom Košice, Humenská 18, proti odporcovi: Ladislav Sliva, Kamenica nad Hronom č. 132, IČO: 33127051, právne zastúpený: JUDr. Eva Csontosová, advokátka, AK so sídlom Nové Zámky, M.R.Štefánika 14/4, o náhradu mzdy vo výške 1.947,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi mzdu vo výške 1.947,96 eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 469,04 eur od 1.8.2013 do zaplatenia a s 5,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.478,92 eur od 1.9.2013 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd konanie v časti o zaplatenie 5,50% úroku z omeškania zo sumy 469,04 eur za deň 31.7.2013 a v časti 5,50% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.478,92 eur za deň 31.8.2013 z a s t a v u j e.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady trov konania 2.465,18 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 2.348,68 eur a zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 116,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť na účet tunajšieho súdu titulom náhrady trov štátu 16,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.7.2014 domáhal o zaplatenie náhrady mzdy vo výške 1.947,96 eur s príslušenstvom, pričom svoj návrh odôvodňoval skutočnosťami, v zmysle ktorých na základe pracovnej zmluvy zo dňa 13.6.2013 navrhovateľ vykonával prácu pre odporcu s miestom výkonu práce v Rakúsku, v meste Viedeň, pričom v období od 14.6.2013 do 26.7.2013 odpracoval u odporcu 88 hodín za mesiac jún 2013, za ktorú mu prináležala čistá mzda vo výške 769,04 eur (po odrátaní odvodov), pričom zo strany odporcu mu bola vyplatená záloha vo výške 300.- eur v hotovosti bez vydania príjmového dokladu. Na základe uvedeného je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi zostatok mzdy za mesiac jún 2013 vo výške 469,04.- eur. V mesiaci júl 2013 navrhovateľ odpracoval u odporcu 152 hodín, za ktoré mu prináležala čistá mzda vo výške 1.478,92 eur (po odrátaní odvodov a daní), pričom odporca navrhovateľovi nezaplatil nič a z tohto dôvodu odporca dlhuje navrhovateľovi mzdu za vyššie uvedené obdobie celkom vo výške 1.947,96.- eur, pričom navrhovateľ si v konaní uplatnil aj úroky z omeškania a to 5,50% ročne zo sumy 469,04 eur od 31.7.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania 5,50% ročne zo sumy 1.478,92 eur od 31.8.2013 do zaplatenia.

Súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, ktorého neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca z pracovných dôvodov a z dôvodu, že v konaní už navrhovateľ bol vypočutý a v neprítomnosti

odporcu, ktorého neúčasť na pojednávaní ospravedlnila jeho právna zástupkyňa z pracovných dôvodov a preto súd pojednával v ich neprítomnosti v zmysle § 101 odsek 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu, svedkov - K. O., F. O., E. F., K. I., oboznámením predložených listinných dôkazov a to výpisom zo Živnostenského registra, Pracovnou zmluvou zo dňa 13.6.2013, potvrdením o zamestnaní z 26.7.2013, výplatnou páskou za obdobie 6/2013, a 7/2013, potvrdením o príjme, výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 10.6.2014, vyjadreniami odporcu, evidenciou dochádzky za mesiac jún 2013, informáciou zo dňa 9.10.2014, dohodou o skončení pracovného pomeru a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 13.6.2013 bola uzatvorená pracovná zmluva medzi zamestnávateľom t.j. v tomto konaní odporcom a zamestnancom t.j. v tomto konaní navrhovateľom, podľa ktorej zamestnanec mal nastúpiť do zamestnania dňa 14.6.2013, s miestom výkonu práce Viedeň, Rakúsko, ako kvalifikovaný stavebný pracovník. Pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú so skúšobnou dobou 3 mesiace, pričom bola dohodnutá mzda 11,50 eur hrubého na hodinu, ktorá bola podľa pracovnej zmluvy splatná 30 - teho nasledujúceho mesiaca, spôsob vyplatenia bol dohodnutý v hotovosti, pričom dohodnutá dĺžka pracovného času zamestnanca bola 40 hodín týždenne.

V zmysle dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 26.7.2013 mal pracovný pomer navrhovateľa skončiť dohodou v zmysle § 60 Zákonníka práce ku dňu 26.7.2013.

Z potvrdenia o zamestnaní z 26.7.2013 mal súd za preukázané, že navrhovateľ bol u odporcu zamestnaný od 14.6.2013 do 26.7.2013, pričom ako dôvod skončenia pracovného pomeru bolo v potvrdení uvedené rozviazanie pracovného pomeru v skúšobnej dobe.

Z potvrdenia o príjme z 26.7.2013 mal súd preukázané, že príjem navrhovateľa za obdobie jún 2013 bol 152,42 eur (čistá mzda) a za júl 2013 bol 429,54 eur (čistá mzda).

Z výplatnej pásky za mesiac jún 2013 mal súd preukázané, že navrhovateľ odpracoval u odporcu za mesiac jún 2013 - 88 hodín za obdobie od 14.6.2013 do 28.6.2013, t.j. 11 dní, pri hodinovej mzde 2.- eur/hod, pričom čistá mzda bola vo výške 152,42 eur a z výplatnej pásky za mesiac júl 2013 mal preukázané, že navrhovateľ odpracoval u odporcu 152 hodín za obdobie od 1.7.2013 do 26.7.2013 t.j. 19 dní pri hodinovej mzde 2.- eur /hod, pričom čistá mzda bola vo výške 277,12 eur.

Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 10.6.2014 - posledný pokus o zmier navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie nevyplatennej mzdy za mesiace jún a júl 2013 celkom vo výške 1.947,96 eur do 25.6.2014 s upozornením, že v opačnom prípade si bude nárok uplatňovať cestou súdu.

Podaním doručeným súdu dňa 9.10.2014 sa odporca vyjadril k návrhu, pričom namietal skutočnosť, že navrhovateľ neobdržal mzdu. Vyjadril sa, že mzda bola ako záloha vyplácaná zamestnancom odporcu pracovníkom rakúskej firmy a k vyplateniu rozdielu podľa odpracovaných hodín došlo po predložení smenovky od pracovníka F. O., ktorý vypočítal odpracované hodiny a odmenu, z ktorej odrátal zálohu, ktorú odmenu následne vyplácal zamestnancom. Vyjadril sa, že navrhovateľ si nikdy voči nemu žiadny nárok pred podaním žaloby neuplatňoval a zároveň súdu predložil evidenciu dochádzky za mesiac jún 2013 podľa ktorej navrhovateľ za mesiac jún 2013 odpracoval pre odporcu spolu 132,5 hodín.

Na pojednávaní konanom dňa 25.2.2015 vypovedal navrhovateľ, ktorý sa pridržiaval vyjadrenie svojho právneho zástupcu a vypovedal, že pracovnú zmluvu mal uzatvorenú len s odporcom a s nikým iným, pričom pracovný pomer bol ukončený z jeho strany v skúšobnej dobe, pretože mu nebola vyplatená mzda aj napriek tomu, že viackrát kontaktoval K. O., ktorý pre zamestnancov zabezpečoval prácu ako aj výplatu mzdy. Vypovedal, že v mesiaci jún a júl 2013 vykonával prácu pre odporcu, ktorú skutočnosť môžu potvrdiť aj jeho spolupracovníci O. a F.. Vypovedal, že evidenciu odpracovaných hodín viedol O., mzda mala byť vyplácaná v hotovosti, pričom mu bola vyplatená len záloha za mesiac jún 2013.

Odporca na pojednávaní vypovedal, že pracovnú zmluvu s navrhovateľom mal na starosti K. O., ktorú vypracoval ekonóm K. I., podľa ktorej bola navrhovateľovi určená čistá mzda vo výške 8.- eur. Vypovedal, že v júli 2013 sa v Rakúsku už nepracovalo a navrhovateľovi bola vyplatená mzda za mesiac máj a jún 2013, uvedenú skutočnosť však súdu preukázať nevedel a uviedol, že výplatu mzdy mal na starosti

Róbert O.. Podľa jeho výpovede mzda za mesiac jún 2013 vo výške 2.770.- eur mala byť vyplatená prostredníctvom K. O. do rúk F. O.. Odporca sa nevedel vyjadriť, či zamestnancom boli vydávané výplatné pásky, či boli vedené osobné pracovné spisy zamestnancov a ani k evidencii dochádzky, vyjadroval sa, že všetko mal na starosti K. O., ktorý bol odporcom poverený a ekonóm Róbert I.. K skončeniu pracovného pomeru s navrhovateľom sa odporca vyjadril, že to bolo dňa 22.6.2013, keď pracovný pomer sa skončil dohodou a na benzínovej pumpe v Rakúsku bola odovzdaná mzda vo výške 2.300.- eur pre všetkých robotníkov do rúk F. O. a E. F., pričom poverený vyplácaním mzdy bol K. O., ktorý bol zodpovedný za vedenie účtovnej ako aj zamestnaneckej evidencie, pričom ekonóm robil to, čo mu povedal K. O.. Odporca vypovedal, že potvrdenie o zamestnaní vydával ekonóm I. a potvrdenie o skončení pracovného pomeru bolo vydané až o mesiac neskôr, pretože odporca dostal ponuku pokračovať v práci. Odporca ďalej vypovedal, že vo svojom vyjadrení zo dňa 9.10.2014 neuviedol, že v júli XXXX sa v Rakúsku nepracovalo z dôvodu, že nevedel, že navrhovateľ si uplatňuje mzdu aj za mesiac júl 2013.

Svedok K. O. na pojednávaní súdu predložil evidenciu dochádzky za mesiac máj a jún 2013 s rozpisom odpracovaných hodín ako aj rozpisom záloh. Vypovedal, že zamestnanci pracovali u odporcu do 22.6.2013, pretože následne nebola zabezpečená ďalšia práca pre zamestnancov. Svedok sa nevedel vyjadriť, kedy presne navrhovateľ odišiel z práce domov na Slovensko, ale uviedol, že 22.6.2013 v práci už nebol. Vypovedal, že zálohy na mzdy boli zamestnancom vyplácané prostredníctvom p. P. na základe výpočtu K. FK.o, ktorému ich P. P. odovzdával. Vypovedal, že navrhovateľ za mesiac jún 2013 odpracoval 132,5 hodín a ďalej, že za mesiac jún 2013 odovzdal mzdy v celkovej výške 2.790.- eur zamestnancom F. O. v Nových Zámkoch dňa 28.6.2013, keď pri odovzdaní bol prítomný aj svedok E. F., pričom mzdu zamestnancom vyplácal vždy F. O.. Ďalej vypovedal, že navrhovateľovi bola dňa 28.6.2013 vyplatená mzda za mesiac jún 2013 vo výške 810.- eur bez zálohy 250.- eur, ktorá mala byť navrhovateľovi vyplatená F. O., pričom sa vyjadril, že osobne prítomný pri odovzdaní mzdy nebol, evidenciu odpracovaných hodín viedol Karol O., ktorý je kompetentný vyjadriť sa, či bola navrhovateľovi skutočne mzda vyplatená. Vypovedal, že v júli 2013 už zamestnanci v Rakúsku nepracovali a následne bol s nimi v mesiaci júl 2013 ukončený pracovný pomer.

Svedok F. O. na pojednávaní konanom dňa 1.4.2015 vypovedal, že nikdy nevyplácal mzdy pre ostatných zamestnancov, pričom K. O. vyplatil mzdu svedkovi, E. F. a G., išlo však o ich osobnú mzdu za mesiac jún 2013. Ďalej vypovedal, že v júni a júli 2013 pracovalo pre odporcu asi 10 zamestnancov, pričom svedok v Rakúsku pracoval do 15. alebo 20. júla 2013 spolu s E. F. a ďalšími tromi zamestnancami na ich mená si nespomínal, pričom navrhovateľ a J. R. odišli asi týždeň pred 15. júlom 2013. Ďalej vypovedal, že zo stavby boli robotníci v júli 2013 vyhodení rakúskymi majstrami, z dôvodu, že neboli registrovaní v sociálnom systéme a následne im v ten istý deň K. O. za prítomnosti odporcu vyplatil mzdu za mesiac júl 2013. Svedok vypovedal, že vyhotovoval evidenciu odpracovaných hodín, ktorú zamestnanci nepodpisovali. Zálohy vybavoval J. R., ktorému na protipodpis rakúsky majster vydali zálohy. Ďalej vypovedal, že v júni a júli 2013 vykonávali zamestnanci v Rakúsku tesárske práce, montáž a debnenie stropov, pričom uviedol, že navrhovateľ predtým ako odišiel, v mesiaci júl 2013 vykonával prácu pre odporcu. Uviedol, že zamestnanci v Rakúsku pracovali, až kým ich nevyhodili zo stavby a pracovný pomer so zamestnávateľom sa skončil až následne 2 týždne potom, ako boli vyhodení zo stavby a to ústnou dohodou. Vyjadril sa, že nikdy mu nebola vydaná výplatná páska zo strany zamestnávateľa. Svedok potvrdil, že v júni 2013 navrhovateľ vykonával práce pre odporcu v Rakúsku a potvrdil, že v júli 2013 v Rakúsku pracovalo asi 10 zamestnancov, ktorí boli rozdelení do dvoch pracovných skupín, pričom druhá skupina pracovala na inej stavbe. Svedok sa ďalej vyjadril k vyhláseniu, ktoré podpísal v advokátskej kancelárii právnej zástupkyne odporcu a uviedol, že podpísal takéto vyhlásenie z dôvodu, že Róbert O. ho žiadal, aby dokázal, že nie je pravdou, že navrhovateľ mal nárok na mzdu, pričom v advokátskej kancelárii sa pohádali pretože svedok nadobudol dojem, že odporca s K. O. chcú na neho preniesť zodpovednosť, že preberal všetky mzdy a tieto nevyplácal zamestnancom. Svedok vypovedal, že J. R. pracoval s ním ako aj s navrhovateľom, avšak zo stavby odišiel skôr, ako zamestnancov vyhodili. Ďalej vypovedal, že evidenciu odpracovaných hodín za mesiac júl 2013 viedol rakúsky majster.

Svedok E. F. vypovedal, že v júni 2013, až do polovice júla 2013 vykonával prácu pre odporcu až do času, kedy museli všetci zamestnanci odísť. Ďalej vypovedal, že navrhovateľ bol jeho spolupracovníkom, pre odporcu pracoval v mesiaci jún 2013 a taktiež v mesiaci júl 2013, presne si s odstupom času nespomínal, kedy presne navrhovateľ odišiel domov, vypovedal, že asi týždeň pred ostatnými zamestnancami. Vypovedal, že mzda bola zamestnancom vyplácaná v hotovosti, záloha bola vyplácaná

rakúskym majstrami na protipodpis a zvyšok doplácá K. O. v hotovosti, len tým zamestnancom, ktorí prišli do Nových Zámkov, a to prostredníctvom F. O., ktorý mzdu prevzal za protipodpis od K. O., pričom výplatné pásky vydávané neboli. Svedok vypovedal, že navrhovateľ pri prevzatí mzdy za mesiac jún 2013 prítomný nebol. Ďalej svedok vypovedal, že v júli 2013 sa v Rakúsku pracovalo, pričom pracovalo viac skupín a pretým ako navrhovateľ odišiel, pracoval s F., O., B. a ďalšími dvoma zamestnancami, na ktorých mená si nespomínal. Pracovný pomer svedka s odporcom bol skončený okamžitým skončením pracovného pomeru, na presný deň si svedok nespomínal, vypovedal, že rakúsky stavbyvedúci poslal zamestnancov domov z dôvodu, že ich je prebytok. Vypovedal, že mzda mu bola uhradená, pričom v zmysle pracovnej zmluvy mal dohodnutú čistú mzdu vo výške 8.- eur za hodinu. K evidencii dochádzky uviedol, že ju viedol F. O., ktorú na konci mesiaca odsúhlasoval predák na stavbe z Rakúska. Svedok vypovedal že F. O. pracoval do polovice júla 2013 a viedol evidenciu odpracovaných hodín aj v júli 2013, pričom svedok potvrdzoval, že bol prítomný pri odsúhlasení evidencie za júl 2013 predákom z K., ktorá bola následne odovzdaná Róbertovi O., ktorý na jej základe vyplatil mzdu za odpracované dni v mesiaci júl 2013, pričom navrhovateľ pri výplate mzdy za mesiac júl 2013 prítomný nebol.

Svedok K. I., ktorý pre odporcu vykonával mzdovú agendu vypovedal, že navrhovateľ bol zamestnaný u odporcu od 14.6.2013 do 26.7.2013 a bol prihlásený do Sociálnej poisťovne. Svedok všetku mzdovú agendu vypracovával na základe telefonického oznámenia osoby K. O., na vypracovanie a zaúčtovanie mzdy nemal žiadne listinné podklady a pre odporcu vypracovával všetku agendu od uzatvorenia pracovnej zmluvy, po potvrdenie o zamestnaní, zaúčtovanie mzdy. Vypovedal, že zamestnancom sa vydávali výplatné pásky, ktoré buď prevzal K. O. alebo im boli zasielané, taktiež sa vydávalo potvrdenie o prevzatí mzdy a potvrdenie o prevzatí výplatnej pásky. Svedok vypovedal, že potvrdenie o prevzatí mzdy a výplatnej pásky navrhovateľom nevidel, vypovedal, že videl zošit a potvrdenie jednotlivých zamestnancov, že prevzali výplatu a ich podpis. Vypovedal, že pri vypracovaní mzdy evidenciu dochádzky zamestnancov nemal k dispozícii a čo sa týka navrhovateľa vypočítal mu mzdu od uzatvorenia pracovného pomeru až do jeho skončenia na každý deň. Svedok sa nevedel vyjadriť, prečo bola na výplatnej páske za jún 2013 hodinová mzda vo výške 2.- eurá a ani k tomu, či si navrhovateľ prevzal výplatnú pásku za jún 2013. Vyjadril sa, že výplatná páska za júl 2013 bola vypracovaná za každý deň do skončenia pracovného pomeru na pracovný deň z dôvodu odvodových povinností. Svedok si nespomínal od kedy do kedy zamestnanci nepracovali a vyjadril sa, že až následne mu to oznámil K. O. ako aj deň skončenia pracovného pomeru navrhovateľa. Svedok si presne nespomínal, koľko dní v júli 2013 odpracoval navrhovateľ, pričom sa vyjadril, že to mohlo byť 15 dní a nevedel sa ani vyjadriť ku skutočnosti, či bola navrhovateľovi vyplatená mzda za mesiac júl 2013. Následne na otázku právnej zástupkyne odporcu svedok zmenil výpoveď a vyjadril sa, že nevie, či navrhovateľ v júli 2013 u odporcu odpracoval nejaké dni, pričom mzda mu bola vypočítaná z dôvodu, že u odporcu nemal ukončený pracovný pomer a z dôvodu odvodových povinností, pričom minimálna mzda bola v tom čase 1,90 eur.

Podľa § 118 odsek 1 Zákonníka práce zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

Podľa § 130 odsek 2 z.č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len Zákonník práce) mzda sa vypláca vo výplatných termínoch dohodnutých v pracovnej zmluve alebo kolektívnej zmluve.

Podľa § 129 odsek 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

Podľa § 129 odsek 3 Zákonníka práce pri skončení pracovného pomeru vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia pracovného pomeru, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru.

Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškania s planením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V danom prípade mal súd preukázané, že návrh navrhovateľ je v plnom rozsahu dôvodný. V danom prípade zaťažovalo dôkazné bremeno navrhovateľa t.j. k jeho tvrdeniam nadväzovala povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti, nielen preukázanie písomne uzatvorenej pracovnej zmluvy ale tiež, že dohodnutú prácu aj fakticky vykonával. V prejednávanej veci nebolo sporné, v čom spočívali dohodnuté pracovné a mzdové podmienky, kedy došlo k uzatvoreniu ako aj skončeniu pracovného pomeru, ktoré mal súd preukázané z predloženej pracovnej zmluvy zo dňa 13.6.2013 a z dohody o skončení pracovného pomeru z 26.7.2013. V konaní bolo teda sporné, či navrhovateľ v uplatňovanom rozhodnom období jún a júl 2013 vykonával pre odporcu prácu v zmysle pracovnej zmluvy a v akom časovom rozsahu. Ustanovenie § 118 odsek 1 Zákonníka práce upravuje základné nároky zamestnanca na mzdu a povinnosť zamestnávateľa poskytovať za vykonanú prácu mzdu a rozhodujúca je vždy väzba na výkon práce a za čas práce. Za rozhodujúce v tejto veci bolo potrebné zo strany súdu považovať to, že poskytovať mzdu za vykonanú prácu je synalagmatickou povinnosťou zamestnávateľa, ktorá korešponduje so základnou povinnosťou zamestnanca vykonávať prácu, ako i to, že pracovný pomer bol skončený dohodou ku dňu 26.7.2013. Navrhovateľ v konaní predloženými listinnými dôkazmi a to výplatnými páskami z júna a júla 2013 ak aj potvrdením o zamestnaní z 26.7.2013 a potvrdením o príjme z 26.7.2013 potvrdzoval a súdu preukazoval, že u odporcu pracoval od 14.6.2013 do 26.7.2013, pričom z predložených výplatných pásek vyplýva, že za mesiac jún 2013 odpracoval pre odporcu 88 hodín a za mesiac júl 2013 152 hodín. Skutočnosť, že navrhovateľ pre odporcu vykonával prácu v mesiaci jún 2013 potvrdzovali svedkovia K. O., F. O., svedok E. F. a K. I., pričom z predloženej evidencie dochádzky za mesiac jún 2013 vyplýva, že navrhovateľ mal u odporcu odpracovať až 132,5 hodín, ktorú skutočnosť potvrdzoval aj svedok K. O., ktorá skutočnosť je potom v rozpore s predloženou výplatnou páskou za mesiac jún 2013, kde je uvedený odporcom počet odpracovaných hodín 88. Navrhovateľ si napriek tejto skutočnosti v konaní uplatňoval nárok na vyplatenie mzdy za 88 odpracovaných hodín, ktorú skutočnosť mal súd z vyššie uvedených výpovedí ako aj listinných dôkazov preukázanú. Odporca vypovedal, že za mesiac jún 2013 mu bola vyplatená len záloha vo výške 300.- eur, ktoré prevzal v hotovosti a zvyšná časť mzdy mu vyplatená nebola. Odporca a ním poverený zamestnanec - v konaní svedok K. O. nijakým dôkazom nepreukázali svoje tvrdenie, že navrhovateľovi bola dňa 28.6.2013 vyplatená zvyšná časť mzdy za jún 2013 vo výške 810.- eur a skutočnosť, že navrhovateľ si neprevzal doplatok mzdy potvrdzovali aj svedkovia F. O. a E. F., svojimi výpoveďami, keď uviedli, že dňa 28.6.2013 v Nových Zámkoch im bola K. O. vyplatená len ich osobná mzda, keď pri výplate tejto mzdy navrhovateľ prítomný nebol. V konaní mal súd ďalej preukázané, že odporca v mesiaci júl 2013 vykonával prácu pre odporcu a to jednak výplatnou páskou za júl 2013, podľa ktorej mal navrhovateľ odpracovať za mesiac júl 2013 152 hodín a následne výpoveďami svedkov a to F. O. ako aj Jozefa F., ktorý vo svojich svedeckých výpovediach uviedli, že v júli 2013 sa v Rakúsku pracovalo pre odporcu, prácu vykonával aj navrhovateľ, pričom podľa výpovede týchto svedkov sa v Rakúsku pracovalo do 15.- teho až 20.- teho júla 2013, pričom navrhovateľ odišiel domov asi týždeň pred skončením prác. Ďalej svedok E. F. potvrdzoval, že evidencia dochádzky bola spisovaná aj za mesiac júl 2013, ktorú odsúhlasoval predák z Rakúska a následne bola evidencia odovzdaná K. O. za účelom výplaty mzdy za mesiac júl 2013, pri ktorej skutočnosti bol svedok E. F. prítomný, ktorý zároveň potvrdzoval, že pri prevzatí mzdy za mesiac júl 2013 navrhovateľ prítomný nebol. Skutočnosť, že navrhovateľ pre odporcu pracoval od 14.6.2013 do 26.7.2013 potvrdil aj svedok K. I., pričom z jeho výpovede vyplynulo, že mzdovú agendu vypracovával bez predloženia evidencie dochádzky, len na základe telefonického oznámenia K. O.. Súd v priebehu pojednávania žiadal odporcu o predloženie kompletného osobného pracovného spisu týkajúceho sa navrhovateľa, ktorého súčasťou by malo byť potvrdenie o prevzatí mzdy a potvrdenie o prevzatí výplatnej pásky, evidencia dochádzky, keď svedok R. I. na pojednávaní uviedol, že uvedené listiny boli vypracované súčasne pri vypracovávaní mzdy, ktorá dokumentácia však súdu zo strany odporcu predložená nebola. Súd mal výpoveďou navrhovateľa ako aj svedkami K. R. a J. F., v neposlednom rade výplatnou páskou, podľa ktorej navrhovateľ odpracoval 150 hodín za mesiac júl 2013 preukázané, že navrhovateľ fakticky v uvedenom období pre odporcu prácu vykonával. Ak by aj hypoteticky bolo pravdou, že navrhovateľ prácu pre odporcu nevykonával z dôvodu prekážky na strane zamestnávateľa (nedostatku práce od objednávateľov z Rakúska) ako tvrdí odporca, v zmysle § 142 odsek 1 Zákonníka práce, mal navrhovateľ právo na zaplatenie náhrady mzdy v sume jeho priemerného zárobku z dôvodu, že tento prestoj nezavinil. Avšak ani skutočnosť, že by odporca navrhovateľovi zaplatil náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku do skončenia

pracovného pomeru v konaní preukázaná nebola ani sa k takejto skutočnosti odporca nevyjadroval. Z vyššie uvedených dôvodov, potom ako mal súd preukázané, že navrhovateľ za žalované obdobie vykonával prácu pre odporcu, ako aj skutočnosť, že si nesplnil povinnosť poskytnúť navrhovateľovi mzdu za vykonanú prácu, súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel, pričom zastavil konanie v časti o zaplatenie 5,50% úroku z omeškania zo sumy 469,04 eur za deň 31.7.2013 a v časti 5,50% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.478,92 eur za deň 31.8.2013 v zmysle úpravy petitu návrhu v časti úroku z omeškania právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní konanom dňa 25.2.2015 a to podľa § 96 odsek 1 O.s.p. Súd na pojednávaní konanom dňa 8.7.2015 zamietol návrh na doplnenie dokazovania a to výsluchom svedkov A. E., J. J. a svedka K. O. a prehranie zvukového záznamu na USB kľúči z dôvodu hospodárnosti konania, keď v konaní bolo dostatočne preukázané výpoveďami svedkov E. F. a F. O., predloženými listinnými dôkazmi, že v mesiaci jún a júl 2013 navrhovateľ vykonával prácu pre odporcu ako aj z dôvodu, že svedok R. O. už v konaní bol vypočutý, jeho výpoveď bola zmätočná, keď sa jednoznačne nevedel vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom konania. Čo sa týka ďalších navrhnutých svedkov, súd má pochybnosti o vierohodnosti výpovede navrhnutých svedkov a prehraní zvukového záznamu na USB kľúči, keď v konaní mal preukázané, že pred jednotlivými pojednávaniami došlo k stretnutiu jednotlivých svedkov v advokátskej kancelárii právnej zástupkyne odporcu, kde boli spisované vyhlásenia týkajúce sa prejednávanej veci, ktorá skutočnosť vyplynula z výpovede svedka F. O..

Zároveň v zmysle § 517 odsek 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. súd odporcu zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania, pretože v konaní mal preukázané, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou dlhu (mzdy, ktorú navrhovateľovi nevyplatil), ktorá bola splatná podľa pracovnej zmluvy do 30- teho dňa nasledujúceho mesiaca.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi úspešnému v konaní priznal plnú náhradu trov konania vo výške 2.465,18 eur. Odporcovi úspešnému v konaní vznikli trovy, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 116,50 eur a z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady podľa § 13a odsek 1 písmeno a) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len citovanej vyhlášky), podanie žaloby , písomné podanie vo veci samej z 25.10.2014 podľa § 13a odsek 1 písmeno c) vyhlášky, účasť na pojednávaní dňa 25.2.2015, 1.4.2015, 20.5.2015, 8.7.2015 podľa § 13a odsek 1 písmeno d) citovanej vyhlášky, za 7 úkony právnej pomoci po 81,33 eur a 3 x 8,04 eur režijný paušál za rok 2014 a 4 x 8,39 eur režijný paušál za rok 2015. Hodnota jedného úkonu právnej pomoci bola vypočítaná podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky. Súd priznal obhajcovi náhradu za stratu času vo výške 1.006,56 eur, pretože v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. patrí obhajcovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu, ktorá predstavuje v roku 2015 sumu 13,98.-Eur za každú aj začatú polhodinu. Súd ďalej priznal obhajcovi vyúčtované cestovné z Košíc do Nových Zámok a späť vo výške 715,13 eur, vzdialenosť 606 km a to osobným motorovým vozidlom, ktorého spotreba pohonných hmôt uvedená v technickom preukaze je 5,8 l/100km, cena nafty 1,114.-€/1 liter dňa 25.2.2015 , 1,100 eur/l dňa 1.4.2015, 1,130 eur/l dňa 13.5.2015 a 1,160 eur /l dňa 5.7.2015, opotrebovanie vozidla podľa opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 632/2008 zo dňa 18.12.2008 , ktoré je stanovené v sume 0,183.-Eur.

Zároveň súd zaviazal odporcu v zmysle § 151 odsek 6 O.s.p.k § 148 odsek 1 O.s.p. na platenie trov štátu, ktoré vznikli štátu v súvislosti s uznesením Okresného súdu Nové Zámky 17Cpr3/2014-90 z 10.4.2015 pri výplate svedočného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.